

Het boek van

VISJE BLUB

Gemaakt door iedereen die op de foto staat

Het is 8 juni, een paar dagen voor de Slootjesdag in Diessen. Een vrijwilligster van de groep zit rustig wat te lezen bij 't Turkaa tot ze plots een visje hoort huilen.

Het is visje Blub die samen met zijn familie in de vijver van 't Turkaa woont. Hij heeft iets meegemaakt en wil daar graag een boek over schrijven, maar... dat kan hij zelf niet.

De vrijwilligster stelt voor om de deelnemers van de Slootjesdag te vragen om een boek voor visje Blub te maken. Dat vindt hij een schitterend plan!

Visje Blub wilde het de kinderen zelf vragen, maar hoe goed ze ook op de vlonder luisterden, de kinderen hoorden visje Blub niet. Vandaar dat de vrijwilligers het verhaal van Visje Blub vertelden namens hem.

“Phoe, dat scheelt niet veel”. Het geschrokken Visje Blub zwemt snel terug naar de steiger aan de overkant van de vijver. Zijn moeder zal wel boos zijn op hem, denkt hij. Zij waarschuwt hem altijd om *niet* bij de open plek te gaan zwemmen aan de overkant. Daar zit Reiger Rob het liefst.

Reiger Rob is een vriendelijke vogel, het liefst doet hij niemand kwaad, maar ja, een reiger eet kikkers en visjes en daar maakt hij geen vrienden mee. Of hij neemt ze hoog de lucht mee in en vissen houden niet van vliegen.

Visje Blub is nieuwsgierig. Hij kent alle plekjes in de vijver. Hij weet waar het water het fijnste stroomt, waar het zonnetje in de ochtend het water heerlijk verwarmt en waar moeder eend haar nest gemaakt heeft. Alleen het stukje aan de overkant, daar bij de open plek, dat kende hij nog niet. En daar, daar is hij vanmorgen heen gezwommen.

Wat een fijne plek was dat, het water was al heerlijk verwarmt door de zon. Vrolijk zwom Visje Blub steeds een beetje hoger naar het wateroppervlak tot ineens...hap! Wat was dat?! Dat voelde raar aan! Visje Blub voelde ineens geen water meer rond zijn schubben maar..?? Tja, wat was het eigenlijk. Hij keek eens goed uit zijn visogen en zag dat hij boven het water hing in de bek van Reiger Rob! Nee Reiger, nee...eet mij niet op! Ik ben zo graag in de vijver. Reiger Rob schrok zich een hoedje! Wat was dat nou... een pratende vis!? Dat bestaat toch niet. Van schrik liet hij visje Blub in het water terug vallen. En vroeg "graag in de vijver"? Deze vieze oude sloot.., is toch erg saai!? Elke dag het zelfde rondje zwemmen, elke dag alleen maar hier.

Visje Blub antwoordde. "Saai?" Nou meneer reiger Rob, het is hier zeker niet saai! Reiger Rob wilde niet luisteren naar visje Blub en vloog weg, hij had geen zin in een kletsende vis!

Visje Blub was verdrietig! Hoe kon reiger Rob nou denken dat de vijver saai zou zijn. Kon hij maar een boek maken, dan zou iedereen kunnen zien hoe leuk het leven in en rond de sloot is bedacht hij. Hij had op 8 juni een vrijwilligster een boek zien lezen over hele grote dieren met een lange slurf.

Verdrietig zwom hij terug naar huis. Nog voor zijn papa en mama thuis waren was hij weer terug. Niemand zou merken dat hij weg geweest was.

Hé, maar wat was dat? Daar was de vrijwilligster weer, ze zat weer te lezen in een boek! O nee... ze kwam naar hem toe! Wacht, dacht visje Blub, nu heb ik de kans haar te vragen me te helpen met het maken van een boek...

En zo gebeurde het dat de vrijwilligster beloofde een boek te maken samen met de jongste deelnemers van de Slootjesdag Diessen.

Saai rond de sloot? Visje Blub heeft héél véél vrienden!

Nadat we eerst geprobeerd hadden de stem van visje Blub zelf te horen, zijn we een foto gaan maken voor de kaft van het boek. Een mooie groepsfoto van alle jonge deelnemers.

Daarna zijn we de vrienden van visje Blub gaan zoeken en bekijken.

We hebben met loeppotjes de mooie insecten goed kunnen bekijken. De diertjes hebben we weer losgelaten zodat ze weer heerlijk konden vliegen, kruipen en leven rond de vijver en sloot van visje Blub.

Kijk eens wat een mooie vriendjes visje Blub heeft!

Het beste vriendje van visje Blub is Keesje de Zoetwaterkreeft.

De kikkers en vissen blijven liever ver weg van Reiger Rob.

We leerden welk geluid een reiger maakt en later op de dag leerden we ook dat een reiger soms op één been gaat staan en (braakballen) tuft. Zelf hebben we ook eens bekeken hoe ver we konden tuffen!

In het bos van 't Turkaa kun je heerlijk wandelen en spelen. Visje Blub hoort de kinderen dan rennen, springen en plezier maken.

In het bos speelden we een spel waarbij de kinderen om de beurt op de stronk mochten zitten met een blinddoek voor de ogen. Ze moesten raden van welke kant een kind aangeslopen kwam.

Soms blijft er wat DRIJVEN en soms ZINKT er iets in het water.

De kinderen verzamelden spullen in het bos waarvan ze dachten dat het zou blijven drijven. Later verzamelden ze dingen waarvan ze dachten dat het zou zinken. Wat zou drijven of zinken moest natuurlijk getest worden vanaf de brug vanaf waar je alles goed kunt bekijken.

Visje Blub kijkt af en toe vreemd op. Dan komen er van die rare wiebeltenen in het water!

Met onze voeten konden we voelen hoe diep het water was en hoe heerlijk koel het was. De grond voelde naar modder waar je lekker met je tenen in kon wiebelen.

Met schepnetjes zijn we op zoek gegaan naar vriendjes van visje Blub.

Visje Blub!

Ja, Visje Blub liet zich ook nog
even zien!

Nog meer diertjes

Maar een paar vrienden van visje Blub lieten zich zien. Maar ja, het was ook bijna lunchtijd, dus waarschijnlijk waren ze thuis al lekker aan het eten.

De diertjes die we in de bak goed hadden bekeken hebben we ook weer in het water gelaten zodat ze ook konden gaan lunchen.

Rond de vijver

Visje Blub ziet ze vooral als het mooi weer is.
Mensen die picknicken bij de vijver.

Wij hebben ook geluncht bij de vijver.

Hoe doen de waterdieren?

Als je goed uitkijkt kun je ook leuke spelletjes doen rond de vijver. In een treintje vertrokken we naar een stukje gras waar we “visje mag ik over zwemmen” speelden en als verschillende “waterdieren” zogenaamd de sloot over staken. We moesten wel uitkijken voor de “haaien”!

Mensen bij de sloot

Visje Blub weet dat er mensen komen vissen bij de vijver. Als er ijs op de vijver ligt komen mensen schaatsen. Met mooi weer ziet hij heel soms ook kinderen met een vlot op het water varen.

Ken je de verhalen..?

Van spelen, leren, wandelen en indrukken opdoen worden sommige kinderen moe. Geen probleem. Er bestaan hele mooie boeken over vissen, eendjes en andere dieren die wonen in en rond het water. Van de bibliotheek mochten we hele mooie boeken lenen.

Een kind zei na een tijdje “thuis hebben we dit boek ook, ik vind het een beetje spannend” en vroeg “mag ik op je schoot”?

Nog meer diertjes... nog meer scheppen!

We hadden nog meer programma's. Maar de oudsten vonden het scheppen zo leuk en de jongsten rustten even heerlijk uit bij het voorlezen.

En... wat moeten we nog doen voor het boek?

Kinderen mochten ook zelf foto's maken. Dat deden we aan het eind van de dag.

Visje Blub vind het hele mooie foto's!

Het leven van Visje Blub

Visje Blub heeft vriendjes in en rond de sloot en vijver. Diertjes met kriebelpootjes, mooie kleuren en soms ook vleugels. Sommige dieren hebben schubben en ademen door kieuwen.

Er komen ook mensen bij de vijver waar visje Blub woont. In de winter komen ze schaatsen als het vriest. Wandelen doen de mensen altijd!

Als het mooi weer is komen ze ook wel eens vissen of picknicken bij het water.

Kinderen spelen er in het bos en heel soms varen ze op een vlot.

In het water is het vaak lekker fris, vooral dieper onder het water waar je ook met je blote voeten in de modder kunt wiebelen met je tenen.

Het is echt niet saai hoor, wonen in een vijver! Rob de Reiger heeft er gewoon geen verstand van.

Maar, als hij dit boekje leest, dan zal hij zien hoeveel er te beleven is in het leven van Visje Blub!

